

РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. Ямбол, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г. А. В.
като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20222330102144 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на адв. М. А. А.- ЯАК, със съдебен адрес в гр. Я. ***, с която се претендира да бъде осъден ответника И. Д. С. от с. М., общ. Т., обл. Я. ***, да и заплати сумата от 800, 00 лв. представляваща възнаграждение за процесуално представителство, във връзка с представляване на ответника пред АС-Я., срещу Решение по протокол на комисията по чл.210 ЗУТ при Община- Т., както и законна лихва от 11.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и съдебно- деловодни разноски за настоящата инстанция.

В исквата молба се твърди, че с договор за правна защита и съдействие от 02.07.2018 г. адв. А.- ЯАК била надлежно упълномощена от И. Д. С. да я представлява пред АС- Я., срещу решение по протокол на комисията по чл.210 ЗУТ при община- Т.. В тази връзка се твърди, че адв. А.- ЯАК изготвила и депозирала желба до АС- Я., като било образувано адм. дело № ***/2018 г., като се явила в две съдебни заседания. След постановяване на решението по посоченото адм. дело, адв. А.- ЯАК го обжалвала пред ВАС, като посоченото инстанция отменила решението на АС- Я. и върнала делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. Пред ЯАС било образувано адм. дело № ***/2019 г. по което адвокатът представлявала ответницата и осъществила процесуално представителство, като се явила в четири о.с.з., като делото приключило с решение, което не било обжалвано и влязло в сила. Въз основа на влязлото в сила решение изготвила и подала подписана от ответника молба до Кмета на Община- Т., с искане да

бъде приведена сумата по сметка на ответника въз основа на вл.в сила решение. Твърди се, че адв. А.- ЯАК провела среща с ответника да и заплати дължимото адв. възнаграждение за осъществяването от нея процесуално представителство и за явяванията ѝ в повече от две съдебни заседания по адм. дело № ***2019 г., съгласно чл.2, ал.4 Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения, но въпреки това полагащото и се адв. възнаграждение не било платено. В тази връзка АС-Я. се произнесъл с Решение, обективизирано в протокол ***/27.04.2022 г. където било прието, че за осъществяването от адвоката процесуално представителство по посоченото адм. дело и се дължи възнаграждение в размер на 800 лв.

В тази връзка с писма от 17.06.2022 г. и от 14.07.2022 г. ищеца адвокат поканила ответницата да и заплати сумата в размер на 800 лв., като посочените писма се върнали в изцялост с отбелязване непотърсена пратка.

Иска се уважаване на иска и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. ищеца се явява лично, сочи доказателства и претендират за уважаване на предявения иск.

Правното основание на предявения иск е чл.79,ал.1 ЗЗД, вр. чл.36, ал.3 ЗАДв.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК, е постъпил писмен отговор от ответника, чрез пълномощник адвокат. Исковата претенция се оспорва изцяло като неоснователна и недоказана. Оспорва се изцяло фактическата обстановка описана в И.М., като не била представена пред съда необходимите релевантни факти и обстоятелства. Твърди се, че на адв. А.- ЯАК са заплатени всички суми които били поискани и договорили за процесуално представителство, което осъществявала, поради което иска бил неоснователен. В договор за правна помощ от 02.07.2018 г. била договорена сумата от 400 лв., като същата била внесена изцяло в брой при подписване на договора. В пълномощното с което адв. А. била упълномощена било предвидено, да представлява ответника по адм. производство, до неговото окончателно приключване, като бил заплатен искания хонорар. Не бил подписван нов договор след връщане на делото за разглеждане от друг съдебен състав от АС- Я., като адвоката тенденциозно злоупотребявала с права, като завела два напълно идентични иска срещу нея и съпруга ѝ. Моли се делата да бъдат обединени и разглеждани заедно. Счита се, че следва да се зачита подписания договор за правна помощ между страните, като се счита, че проведената процедура за определяне на размер на възнаграждението от АС- Я. била незаконосъобразна. Оспорва се определения размер на възнаграждението, оспорва се изискуемостта на претенцията, като се иска отхвърляне на иска, като неоснователен и недоказан и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. ответника се представляват от пълномощник адвокат,чрез който сочи доказателства и пледира за отхвърляне на исковете.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Не се спори между страните, че между ищеца и ответника има подписан договор за правна защита и съдействие от 02.07.2018 г., съгласно който на ищеца е възложено „оказване на правна защита и съдействие, изразяващи се в изготвяне на жалба и процесуално представителство пред АС- Я., против решение по протокол на комисия по чл.210 от ЗУТ, против община- Т.“. Безспорен факт е, че в същия договор е договорено в полза на адв. А.- ЯАК възнаграждение в размер на 400 лв., които били платени в брой.

Не е спорно между страните извършването от ищеца услуга, описана в исковата молба- изготвяне и депозиране на жалба до АС- Я., чрез съответната община срещу решението по протокол на комисията по чл.210 ЗУТ при община- Т. за определянето размера на обезщетенията във връзка с възникване на сервитути при изграждането на обект „*****“, като в резултат на това било образувано адм. дело № ***/2018 г. по описа на АС- Я.; явяване в две съдебни заседания, като посоченото адм. дело приключило с решение № ***/26.11.2018 г. В тази връзка ищцата изготвила в качеството ѝ на пълномощник на ответницата изготвила касационна жалба пред ВАС, след като подписали договор за правна помощ и съдействие от 07.12.2018 г. и пълномощно, като в същия договор е договорено в полза на адв. А.- ЯАК възнаграждение в размер на 400 лв., които били платени в брой. След произнасянето на ВАС с отмяна на посоченото по-горе решение и връщане на делото на АС- Я., за разглеждане от друг съдебен състав, като пред същия съд било образувано адм. дело № ***/2019 г. Видно от протоколите от о.с.з. съдържащи се в адм. дело се установява, че ответницата е била представлявана от адв. А.- ЯАК, в качеството ѝ на пълномощник, която се явила в четири о.с.з., като същото приключило с решение което влязло в сила, поради необжалването му. След това адв. А. изготвила и подала подписана от ответницата молба с вх. № ***/06.03.2020 г. до Кмета на община- Т. за привеждането по банковата сметка на ответницата съответното обезщетение.

С протокол ***/27.04.2022 г. на редовно заседание на АС- Я. е взето решение на основание чл.36, ал.3 Закона за адвокатурата и в съответствие с разпоредбите на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като е определено адвокатско възнаграждение на адв. А.- ЯАК, за осъщественото от нея процесуално представителство на ответника И. Д. С. по адм. дело № ***/2019 г. по описа на АС- Я., в размер, определен съгласно действащата към момента на приключване на делото редакция на разпоредбата на чл.8, ал.2, т.1, вр. с чл.7, ал.8 от Наредбата, а именно- 800 лв. за предоставеното от страна на адвоката процесуално представителство на представляваното лице.

До ответницата е изпратена покана за доброволно изпълнение за изплащане на

незаплатеното адв.възнаграждение в размер на 800 лв. в седмодневен срок от получаване на поканата и така както е определено от АС- Я., но видно от известие за доставяне, същото се върнало като непотърсено. Посочените по-горе факти се установяват и от приложените като писмени доказателства преписка с изх. № ***/02.11.2022 г. на АС- Я. и адм. дело № ***2019 г., в едно с адм. дело № ***/2018 г. по описа на АС- Я., както и от приложените от страните писмени доказателства.

В показанията си свидетеля С. Г. С., съпруг на ответницата заявява, че според тях уговорките били такива, че пълномощното било до края на делото.

Други доказателства от значение за правния спор не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи:**

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.36, ал.3 Закона за адвокатурата.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.1 ЗЗД, ако длъжника не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забава или да иска обезщетение за неизпълнение. В тази връзка отношенията между адвокат и клиент по повод оказване на правна помощ и съдействие, включително процесуално представителство, се уреждат при специалната регламентация по Закона за адвокатурата (ЗАдв.). В тази връзка законът предполага дължимо възнаграждение за положения от адвоката труд да бъде уговорено с договор, както изисква разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗАдв., но това не е императивно изискване, като може и да няма договор, без това да лишава адвоката от правото да получи възнаграждение, съгласно разпоредбата на чл.36, ал. 3 ЗАдв. За разлика от пълномощното за процесуално представителство (за което е предвидена писмена форма и устна само по изключение), за договора между адвокат и клиент не е предвидена писмена форма, като съгласието е валидно и ако не е оформено писмено. В настоящия случай между страните е налице договор за поръчка, за възлагане предоставяне правни услуги и представителство пред съд, в специфичната хипотеза на адвокатски услуги, чиято нормативна регулация се осъществява от специален закон – Закон за адвокатурата. Предвид представеното по делото пълномощно, страните са обвързани от възникналото мандатно правоотношение, по силата на което ответникът е упълномощил адвоката да осъществява процесуалното му представителство в производствата по адм. дела и пред ВАС. Възложените пълномощия и представителство са реално осъществени, в необходимата степен на качество и добросъвестност. Макар и договора за поръчка по адм. дело № ***/2019 г. на АС-Я., да не е материализиран в писмена форма и между страните да не е постигнато споразумение за цената на възнаграждението , самото пълномощно съдържа възложените дейности. Специалния закон – Закон за адвокатурата в своя чл.36 изрично

предвижда относно специфичния договор за правна помощ, че по същия винаги се дължи възнаграждение . Това е изключение от общия принцип в договора за поръчка уреден по чл.286 от ЗЗД, в който такова се следва само ако е уговорено. Закона за задълженията и договорите е общ закон и в настоящата хипотеза при правната помощ е приложим специалния такъв – Закон за адвокатурата. В случая специалния закон за адвокатурата в чл.36,ал.3 предвижда специална процедура, както и органът, който определя това възнаграждение и това е съответния АС. По делото се установи безспорно, че процедурата по чл.36,ал.3 ЗА е проведена и е взето решение на АС- Я., с което е определено дължимото се по този договор, за осъществения правен труд от адвоката, адвокатско възнаграждение. Съвета стъпва при определянето му на Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като Законът за адвокатурата и Наредбата изрично предвиждат, че липсващата воля по договарянето на възнаграждението може да бъде заместена само от Адвокатския съвет по реда на чл.26, ал.3 ДАДв. Съдът не е в правомощията си да определя размера на възнаграждението по едно правоотношение, отличаващо се с доверителния си елемент и свобода на договаряне- в този смисъл са Решение № 102/ 16.07.2018 г. на ВКС по гр. дело № 3762/2017 г. на III г.о., ГК, Решение № 208/ 22.06.2015 г. на ВКС хо т.д. № 3961/2013 г. на II г.о., ТК и др.

Съдът като съобрази, че от така събраните и обсъдени по-горе доказателства се установи безспорно осъществяване на възложената правна дейност и представителство и е налице нейното остойностяване по реда на Закона за адвокатурата, намира че следва да уважи изцяло претенцията на ищеца и му присъди претендираните с исковата молба суми за адвокатско възнаграждение от 800 лв.

По възраженията на ответната страна, съдът намира същите за неоснователни. В настоящия случай страните не са сключили отделен писмен договор за извършената от ищеца работа във връзка с процесуалното представителство и явяването ѝ по адм. дело № ***2019 г. по описа на АС- Я., но няма спор, че са постигнали съгласие за това и правната услуга е извършена от адвоката, който е осъществил процесуалното представителство.

С оглед изхода на спора на основание чл.78, ал.1 ГПК на ищеца следва да се присъдят сторените разноски в размер на 50, 00 лв., които ответникът да му заплати.

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 36, ал. 3, във вр. с ал. 1 ЗАДв., вр. чл. 79, ал.1, пр.1 ЗЗД, И. Д. С., ЕГН ***** от с. М., общ. Т., обл. Я. ***, да заплати на адв. М. А. А. от гр. Я. ***, ЕГН ***** сумата от 800, 00 лв., представляваща адвокатско

възнаграждение за осъществено процесуално представителство по адм. дело № ***2019 г. по описа на АС- Я., определено на основание ЗАдв. от АС- Я., в едно със законната лихва върху сумата, считано от 11.08.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК, И. Д. С., ЕГН *****, да заплати на адв. М. А. А. от гр. Я. **, ЕГН ***** сумата от 50, 00 лв. - разноси пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ЯМБОЛСКИ ОКРЪЖЕН СЪД в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____